

Đáp án đề thi vào 10 môn Văn An Giang năm 2023 - 2024

I. ĐỌC HIỂU

Câu 1: Phương thức biểu đạt chính: tự sự.

Câu 2:

Danh từ: thầy giáo, học trò.

Động từ: chạy.

Tính từ: khó.

Câu 3: Trong vai họ hàng thầy đã gọi nhân vật tôi là bác.

Câu 4: Nội dung chính của văn bản: Sự tôn trọng của người học trò với người thầy giáo đã có công lớn đào tạo mình.

Câu 5: Trường từ vựng xưng hô: vợ, bác, cậu, mình, chị con.

Câu 6: Câu nói của người chồng cho thấy anh là người tôn sư trọng đạo, trân trọng và tôn quý những gì thầy đã giảng dạy cho mình. Qua đó còn thấy được nhân vật tôi là người sống “biết trước biết sau”, trân trọng, biết ơn công lao người đã dìu dắt mình.

II. LÀM VĂN

1. Mở bài

- Giới thiệu tác giả Kim Lân và truyện ngắn Làng:

+ Nhà văn Kim Lân là nhà văn chuyên viết truyện ngắn, ông vốn am hiểu và gắn bó sâu rộng với cuộc sống nông thôn, Làng là truyện ngắn xuất sắc của ông.

+ Dẫn dắt nội dung nghị luận: diễn biến tâm trạng nhân vật ông Hai từ lúc ông nghe tin làng mình theo giặc và khi tin ấy được cải chính.

2. Thân bài

a. Khái quát về nhân vật và tình huống của nhân vật ông Hai

- Nhân vật ông Hai người nông dân yêu, tự hào về làng, mọi niềm vui, nỗi buồn của ông đều xoay quanh chuyện làng chợ Dầu.

+ Ở nơi tản cư ông luôn nhớ về làng, khoe làng của mình với mọi người.

- Nhân vật được đặt trong tình huống ngặt nghèo có tính thử thách để nhân vật bộc lộ tâm trạng, tình yêu làng của mình: ở nơi tản cư, ông Hai nghe tin làng chợ Dầu theo giặc làm Việt gian.

b. Phân tích diễn biến tâm trạng nhân vật ông Hai từ lúc ông nghe tin làng mình theo giặc và khi tin ấy được cải chính.

- Khi đang vui mừng tin thắng trận ở khắp nơi thì ông Hai nghe tin dữ: làng chợ Dầu theo giặc làm Việt gian, ông bất ngờ, choáng váng (Cổ ông nghẹn ắng lại như không thở được).

- Ông cố trấn tĩnh bản thân, ông hỏi lại như thể không tin vào những điều vừa nghe thấy nhưng người phụ nữ tản cư khẳng định chắc chắn khiến ông Hai sững sờ, ngượng ngùng, xấu hổ (ông cố làm ra vẻ bình thản, đánh trống lảng ra về).

+ Cổ ông lão nghẹn ắng lại, da mặt tê rân rân ông lão lặng đi tưởng như không thở được.

- Về tới nhà ông tủi hổ, lo lắng khi thấy đàn con (nước mắt lão cứ dàn ra, chúng nó cũng là trẻ con làng Việt gian đấy ư?)

+ Niềm tin, sự ngờ vực giằng xé mạnh trong tâm trạng ông Hai

- Nghe thấy tiếng chửi bọn Việt gian “ông cúi gằm mặt xuống mà đi”, nỗi tủi hổ khiến ông không dám lộ mặt ra ngoài

+ Lúc nào cũng nơm nớp lo sợ, thấy đám đông tụ tập nhắc tới hai chữ Cam nhông, Việt gian ông lại chột dạ.

→ Tác giả diễn đạt cụ thể nỗi lo lắng, sợ hãi tới mức ám ảnh thường xuyên của ông Hai, trong tâm trạng ông lúc nào cũng thường trực nỗi đau xót, tủi hổ trước tin làng mình theo giặc.

- Tình yêu làng quê và tình yêu làng trong ông có cuộc xung đột lớn, gay gắt. Ông Hai dứt khoát chọn theo cách mạng

“Làng yêu thì yêu thật, nhưng làng theo giặc thì phải thù”.

+ Tình yêu nước rộng lớn bao trùm lên tình yêu làng, dù xác định như thế nhưng trong lòng ông vẫn chan chứa nỗi xót xa, tủi hổ.

+ Ông Hai tiếp tục rơi vào bế tắc, tuyệt vọng khi मुख chủ nhà đánh tiếng đuổi gia đình ông đi nơi khác

- Đoạn văn diễn tả cảm động, chân thật nỗi đau sâu xa trong lòng và sự chân thành của nhân vật ông Hai

- Ông Hai chỉ biết tâm sự nỗi lòng mình với đứa con chưa hiểu sự đời.
Lời nói của ông với con thực chất là lời nói để ông tỏ lòng mình: nỗi nhớ, tình yêu làng, sự thủy chung với kháng chiến, cách mạng

- Khi nghe tin cải chính, ông Hai như sống lại, mọi nỗi xót xa, tủi hờn, đau đớn tan biến, thay vào đó là niềm hân hoan, hạnh phúc hiện lên trên khuôn mặt, cử chỉ, điệu cười của ông (dẫn chứng trong văn bản)

c. Thành công nghệ thuật miêu tả tâm trạng nhân vật

- Đặt tâm trạng nhân vật vào tình huống thử thách để khai thác chiều sâu tâm trạng

- Thể hiện tâm trạng nhân vật tài tình, cụ thể qua ngôn ngữ đối thoại, độc thoại, và độc thoại nội tâm qua ý nghĩ, hành vi, cử chỉ.

+ Ngôn ngữ đậm chất khẩu ngữ và lời ăn tiếng nói của người nông dân, và thế giới tinh thần của người nông dân.

3. Kết bài

- Tâm trạng nhân vật ông Hai được thể hiện qua nhiều cung bậc tinh tế, chân thật, đa dạng: diễn tả đúng, gây ấn tượng mạnh mẽ về sự ám ảnh, day dứt trong tâm trạng nhân vật.

- Ông Hai người yêu làng mạnh mẽ, say sưa, hãnh diện thành thói quen khoe làng, qua tình huống thử thách tình cảm đó càng trở nên sâu sắc hơn.

- Chứng tỏ Kim Lân am hiểu sâu sắc về người nông dân và thế giới tinh thần của họ.

Đề thi vào lớp 10 môn Văn năm 2023 - 2024 An Giang

SỞ GIÁO DỤC VÀ ĐÀO TẠO
AN GIANG

ĐỀ CHÍNH THỨC

KỲ THI TUYỂN SINH VÀO LỚP 10 THPT

Năm học: 2023 - 2024

Khóa ngày 3/6/2023

Môn: Ngữ văn

Thời gian: 120 phút (không kể thời gian chép đề)

I. ĐỌC HIỂU (4.0 điểm)

Đọc kĩ văn bản và thực hiện các yêu cầu bên dưới:

Niên khóa 1935 - 1936, có một giáo sư khoảng 40 tuổi, đậu như từ trường Thành Chung, Lạng Sơn đổi về dạy lớp tôi. Lần đầu gặp, tôi thấy ở người thầy giáo mới này một vẻ gì đó rất nho nhã, rất đáng yêu và dĩ nhiên đáng kính. Đó là thầy Hoàng Ngọc Phách, dạy môn văn.

Đến khi tôi lập gia đình, một điều không ngờ hóa ra ông trời run rủi thế nào mà vợ tôi lại là chị con bác của thầy Hoàng Ngọc Phách.

Một ngày Tết, ở thị xã Bắc Ninh, tôi và vợ đến chúc tết họ hàng nội ngoại thì người thầy rất kính yêu của mình lại chạy ngay ra cửa đón chào, gọi tôi bằng bác. Một điều "thừa bác", hai điều "thưa bác" khiến lúc đầu tôi rất lúng túng, ngượng nghịu chưa biết xưng hô như thế nào. Còn vợ tôi thì cứ thản nhiên gọi thầy giáo của tôi bằng "cậu" và tự xưng là "chị", mặc dù vợ tôi kém "cậu em" đến trên 20 tuổi. Thế mới biết, cách xưng hô ở ngôn ngữ của ta thật là khó vì nổi quá chi li khe khắt, quá phức tạp trong quan hệ họ hàng, xã hội.

Tôi tự trấn tĩnh và nói với thầy:

- Năm mới, con đến chúc thầy và gia đình có nhiều sức khỏe và thành đạt trong mọi việc của đời sống ạ!

- Khi trở về nhà, vợ tôi phàn nàn:

- Sao mình lại xưng “con” với cậu ấy? Cậu ấy là em mình chứ

Tôi cười, đáp:

- Anh phải tôn trọng cái điều có trước. Trước khi làm chồng em, anh đã là học trò của ông Phách từ lâu rồi. Người thầy giáo ấy đã có công lớn đào tạo được ra anh hôm nay đấy em ạ!

(Theo hồi tưởng của nhà thơ Hoàng Cầm, trích *Thầy tôi*, NXB Trẻ, 2004)

Câu 1. Cho biết phương thức biểu đạt chính của văn bản? (0,5 điểm)

Câu 2. Xác định từ loại (danh từ, động từ, tính từ) trong các từ sau: thầy giáo, chạy, khó, học trò. (0,5 điểm)

Câu 3. Với vai họ hàng, người thầy Hoàng Ngọc Phách gọi nhân vật “tôi” (học trò của mình) bằng gì? (0,5 điểm)

Câu 4. Nội dung chính của văn bản? (0,5 điểm)

Câu 5. Tìm các từ thuộc một trường từ vựng và đặt tên cho trường từ vựng đó. (1.0 điểm)

Câu 6. Em suy nghĩ như thế nào về lời đáp của nhân vật “tôi” với vợ: “Anh phải tôn trọng cái điều có trước. Trước khi làm chồng em, anh đã là

học trò của ông Phách từ lâu rồi. Người thầy giáo ấy đã có công lớn đào tạo được ra anh hôm nay đây em ạ! (1,0 điểm)

II. LÀM VĂN (6.0 điểm)

Cảm nhận về tâm trạng nhân vật ông Hai (trong truyện ngắn Làng của nhà văn Kim Lân), từ lúc ông nghe tin làng mình theo giặc và khi tin ấy được cải chính. (1)

I. ĐỌC HIỂU (4.0 điểm)

Đọc kĩ văn bản và thực hiện các yêu cầu bên dưới:

Niên khóa 1935 - 1936, có một giáo sư khoảng 40 tuổi, đầu như từ trường Thành Chung, Lạng Sơn đổi về dạy lớp tôi. Lần đầu gặp, tôi thấy ở người thầy giáo mới này một vẻ gì đó rất nho nhã, rất đáng yêu và dĩ nhiên đáng kính. Đó là thầy Hoàng Ngọc Phách⁽¹⁾, dạy môn văn.

Đến khi tôi lập gia đình, một điều không ngờ hóa ra ông trời run rui thế nào mà vợ tôi lại là chị con bác của thầy Hoàng Ngọc Phách.

Một ngày Tết, ở thị xã Bắc Ninh, tôi và vợ đến chúc tết họ hàng nội ngoại thì người thầy rất kính yêu của mình lại chạy ngay ra cửa đón chào, gọi tôi bằng bác. Một điều "thưa bác", hai điều "thưa bác" khiến lúc đầu tôi rất lúng túng, ngượng nghịu chưa biết xưng hô như thế nào. Còn vợ tôi thì cứ thản nhiên gọi thầy giáo của tôi bằng "cậu" và tự xưng là "chị", mặc dù vợ tôi kém "cậu em" đến trên 20 tuổi. Thế mới biết, cách xưng hô ở ngôn ngữ của ta thật là khó vì nổi quá chi li khe khắt, quá phức tạp trong quan hệ họ hàng, xã hội.

Tôi tự trấn tĩnh và nói với thầy:

- Năm mới, con đến chúc thầy và gia đình có nhiều sức khỏe và thành đạt trong mọi việc của đời sống ạ!

Khi trở về nhà, vợ tôi phàn nàn:

- Sao mình lại xưng "con" với cậu ấy? Cậu ấy là em mình chứ!

Tôi cười, đáp:

- Anh phải tôn trọng cái điều có trước. Trước khi làm chồng em, anh đã là học trò của ông Phách từ lâu rồi. Người thầy giáo ấy đã có công lớn đào tạo được ra anh hôm nay đấy em ạ!

(Theo hồi tưởng của nhà thơ Hoàng Cầm, trích *Thầy tôi*, NXB Trẻ, 2004)

Câu 1. Cho biết phương thức biểu đạt chính của văn bản? (0,5 điểm)

Câu 2. Xác định từ loại (danh từ, động từ, tính từ) trong các từ sau: thầy giáo, chạy, khó, học trò. (0,5 điểm)

Câu 3. Với vai họ hàng, người thầy Hoàng Ngọc Phách gọi nhân vật "tôi" (học trò của mình) bằng gì? (0,5 điểm)

Câu 4. Nội dung chính của văn bản? (0,5 điểm)

Câu 5. Tìm các từ thuộc một trường từ vựng và đặt tên cho trường từ vựng đó. (1.0 điểm)

Câu 6. Em suy nghĩ như thế nào về lời đáp của nhân vật "tôi" với vợ: "Anh phải tôn trọng cái điều có trước. Trước khi làm chồng em, anh đã là học trò của ông Phách từ lâu rồi. Người thầy giáo ấy đã có công lớn đào tạo được ra anh hôm nay đấy em ạ!" (1,0 điểm)

II. LÀM VĂN (6.0 điểm)

Cảm nhận về tâm trạng nhân vật ông Hai (trong truyện ngắn *Làng* của nhà văn Kim Lân), từ lúc ông nghe tin làng mình theo giặc và khi tin ấy được cải chính.

----- Hết -----

⁽¹⁾ Hoàng Ngọc Phách: Tác giả tiểu thuyết *Tổ Tâm*, người mở đầu cho nền tiểu thuyết hiện đại Việt Nam.